

Allah dostlarından Ebû Zekerriya hasta döşğinde ölümle pençeleşiyordu. Yakın dostlarından biri kendisen “Lâ ilahe illallah, Muhammedün Resûlullah!.....

Allah dostlarından Ebû Zekerriya hasta döşğinde ölümle pençeleşiyordu. Yakın dostlarından biri kendisen “Lâ ilahe illallah, Muhammedün Resûlullah! (Allah’tan başka ilah yoktur, Muhammed O’nun kulu ve elçisidir.)” sözlerini telkin etmek istedi. Bir etti, iki etti, üç etti. Ebu Zekerriya her defasında söylemeyi reddediyordu.

Bu durum karşısında yakın dostu Ebu Zekerriya’nın son nefesinde imansız gideceğinden korktu ve endişeye kapılmıştı. Bütün bir ömrünü Allah’a ibadet ve taat etmekle geçiren böylesine bir kimsenin şimdi hasta döşğinde ölüm ile pençeleşirken Kelime-i Tevhid getirmemesine bir mana veremiyordu. Şeytanın bir kandırışına mı yenilmişti yoksa? Veyahut da yüce Allah’ın tecellisi karşısında mı idi?

Bir müddet kafası bu düşünceler içinde çalkalanan dost baktı ki Ebu Zekerriya sanki kafasında resmi geçit yapan düşünceleri okuyormuş gibi bir aralık gözlerini açarak, “Bana bir şey mi dediniz?” diye sordu. Orada bulunanlar. “Evet, üç defa şehadet getirmeni söyledik, her defasında reddettin. O yüzden büyük bir endişeye düştük.” diye cevap verdiler.

Bunun üzerine Ebu Zekerriya şu olayı anlatmaya başladı:

“Lanetlik şeytan elinde su bardağı ile gelmişti: Sağ yanıma dikilmiş elinde suyu göstererek “İçecek misin?” diye soruyordu. Karşılığında ise, “İsa, Allah’ın oğludur” dememi istiyordu. Reddettim. Sonra sol yanıma geçip dikildi. Yine aynı hareketleri tekrarlayarak “İsa, Allah’ın oğludur” cümlesini söylememi istedi. Yine reddettim. Üçüncü olarak “La ilahe (Allah yoktur)” diye söyledi, yine reddettim. Böylece her çareye başvurarak tam manasıyla yoklamasını yapıp da

SON NEFESTE İMANLI GİTMEK.....

Yazar Ali Kara

Salı, 10 Mart 2009 08:17 - Son Güncelleme Salı, 10 Mart 2009 08:23

müspet bir netice alamayınca elindeki suyla dolu bardağı yere çarptı ve sıvışıp gitti. İşte gerçekte ben sizi değil, onu reddediyordum.”

Ardından da Şehadet getirerek ruhunu teslim eden Ebu Zekerriya gülen bir çehreyle Cennete yolculuk ettiğini müjdeliyordu.